

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. N° 65.

Tiende Session.

30te Møde.

Onsdagen den 18de November. Kl. 6¹/₂ Aften.

(Fortsat.)

Lehmann (fortsat): Det forekommer mig altsaa, at Resultatet er det samme, og jeg skulde være af den Mening, at saaledes som Sen er kommen fra Folkethinget, er den tydeligere, thi hvad ondartet Dværke er, det om kan der disputeres, men naar man siger, at Hoste og Catarrh ikke skulle henregnes til Dværke, da er Betegnelsen derved gjort meget skarper. Naar det dernæst foreslaaes, at Drøene „typhøs eller putrid Feber“ skulle udgaae, da er det heller ikke Forslagsstillernes Mening, at de Dyr, der havde saadanne Sygdomme, ikke skulde være besægtede med smitsomme Sygdomme; man mener kun, at disse Drø ere gjorte overflødige ved, at der staaer „eller af nogen anden smitsom Sygdom“; men jeg skal gjøre de Herrer opmærksom paa, at det, at disse Drø „typhøs etc.“ staae der, gjør saa meget, at det i alle Tilfælde er klart og bestemt, at den Mand, hvis Heste have typhøs eller putrid Feber, skal holde sine Heste hjemme, og at forsaavidt kunne de ingenlunde siges at være overflødige. Naar jeg nu endelig gaaer over til den tredje foreslaaede Ændring, da forekommer det mig, at de ærede Forslagsstillere have arbejdet for det Modsatte af, hvad de tilsigte. Her staaer nemlig Dværke ikke som Noget, der skal føre Bedkommende ind under Lovens Evang, men som Noget, der skal fritage dem for den, og naar man altsaa gjør Undtagelsen meget mindre, forandrer „Dværke“ til „stimpel Dværke“, saa gjør man

jo Reglen meget strengere; Undtagelsen er jo netop Frihed for Lovens Baaend, og Reglen er Baaendet. Jeg skjønner derfor ikke rettere, end at de 3 sidste Forslag ere Redaktionsforandringer og ikke Forbedringer; det første er egentlig kun det, der bliver tilbage, og derom kan jeg naturligvis, ihvorvel jeg antager det stillet med velberaad Hu, ikke have nogen personlig Mening. Men naar jeg nu seer hen til, at disse 3 sidste til § 10 stillede Forslag saavel som — den ærede Formand tillader mig maastee med et Par Ord at berøre ogsaa de øvrige Forslag, jeg skal ikke gaae i Detail — de, der ere stillede til § 12 og 13, ingenlunde ere Forbedringer, ialtsald kun Redaktionsforandringer, bliver der ikke Andet tilbage end det Spørgsmaal, om „Tungekræft“ skal gaae ud eller ikke, og Sagen stiller sig da saaledes for mig, som jeg alt ved Sagens tidligere Behandling har gjort opmærksom paa, at der i forrige Session blev forelagt Landstinget et Lovudkast om denne Gjenstand, at der blev nedsat et Udvalg, af hvilket det blev aldeles omarbejdet, at den Redaction, der saaledes fremkom fra Udvalget, i flere Punkter blev forandret ved Sagens 3die Behandling her, at der saaledes overgik til Folkethinget et fuldsærdigt Lovforslag, der havde faaet Landstingets Bisald, og som væsentligen var Landstingets eget Bærk, at dette dernæst næsten uforandret blev forelagt for Folkethinget af Regjeringen, at der har været gjort Forsøg paa at foretage Realitetsforandringer deri, men hvilket imidlertid ikke er lykkedes, og at det altsaa er blevet vedtaget af Folkethinget, saaledes som det i sin Tid overgik til Samme fra Landstinget. Jeg vil ikke dermed sige, at, hvis vi her ved fornyet Overveelse var